

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
18. JANVĀRĪ
Nr. 7 (5391)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Par pasauli bez ieročiem

PSKP CK ģenerālsēdētāja M. Gorbačova paziņojums, kuru 15. janvāra vakarā pārraidīja Centrālā televīzija, 16. janvārī jau agri no rīta bija Līvānu stikla fabrikas kolektīva locekļu pārrunu centrālais temats. Tas arī saprotams, jo cilvēces pastāvēšanas vēsturē pirmoreiz izteikts uzaicinājums pilnīgi iznīcināt jebkurus ieročus. Tas ir aicinājums visas pasaules tautām sākt miera ēru.

Uz mītiņu fabrikas klubā pulcējās strādnieki, inženiertehniekie darbinieki. Pirmais vārdu lūdzēja komunistis, 1. ceha partijas biroja loceklis, vecākais meistars L. Konovs. Viņš sacīja:

— Es pieradu pie paaudzes, kura pieredzēja kara šausmas, kad posts un neremdināmas sāpes skāra gandrīz vai katru ģimeni. Es atceros, ar kājām grūtībām nācās saskarties, atjaunojot karā izpostīto tautas saimniecību. Lai miers arī turpmāk valdītu virs zemes, es aicinu visus strādāt vēl raženāk, tādējādi vairojot mūsu Dzimtenes, miera balsta, varenību un spēku.

— Kā māte, kā sieviete es

prasu darīt visu, lai nosargātu dzīvību virs zemes, — sacīja vecākā inženiere konstruktore, komuniste R. Svecova. — Lai bērni augtu zem mierīgām debesīm!

Rajona Tautas deputātu padomes deputāts, remontatlēdznieks K. Bogdans teica:

— Es un mani vienaudži — miera laika paaudze. Par karu uzzinām, lasot grāmatas, skatoties filmas, klausoties kauju veterānu atmiņas. Taču mēs pilnībā saprotam, kādas neatgriezeniskas sekas var būt pasaules mēroga militāram konfliktam šodien, kad sarāžots milzums daudz kodolieroču. Es aicinu jaunatni cīnīties par savu nākotni, kas iespējama vien miera apstākļos, es lepojos, ka mūsu zeme uzaicinājusi visu pasauli ieiet trešajā gadu tūkstoši bez kodolieročiem.

Mītiņa dalībnieki vienprātīgi atbalstīja PSKP un Padomju valdības jaunās miera iniciatīvas un apņēmās strādāt vēl čaklāk, lai godam īstenotu divpadsmitās piecgādes uzdevumus.

I. SNIKERS,
Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Mieram — strādnieku garantiju

Vairāk nekā simts Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta darbinieku piedalījās mītiņā, kas bija veltīts PSKP CK ģenerālsēdētāja M. Gorbačova paziņojuma atspriešanai.

Paziņojumu klātesošajiem norādīja kombināta ekonomiste A. Kizirne. Pārliecinot un dedzīgi mītiņā runāja Lielā Tēviņas kara veterāns P. Škagalīšs. Kā cilvēks, kurš izbaudījis visas kara grūtības un pieredzējis tā šausmas, viņš aicināja kombināta laudis strādāt ar vēl lielāku atdevi, nepieļaut darba disciplīnas pārkāpumus, jo uz partijas centieniem saglabāt tautām mieru mums jāatbild ar apzinīgu darbu.

Kombināta kolektīvs vienprātīgi atbalsta PSKP CK ģenerālsēdētāja M. Gorbačova paziņojumā izvirzītās miera iniciatīvas.

S. SKUDRA,
Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas pirmorganizācijas sekretārs

Tehnikas remontam — lielāku spriegumu

Dienas kļūst garākas, daba pavērsusies uz pavasara pusi. Tuvojās laiks, kad visiem lauku laudim būs jāstrādā, muguru neatliecot. Un visvairāk — mehanizētajai gvardei — traktoristiem, kombainieriem. Viņi arī tagad aizņemti diendienā — jāveic dažādi transporta darbi, jāzvēd uz laukiem kalpošanas līdzekļi, jāzved organika. Bet pats svarīgākais viņu uzdevums ir tehnikas remonts un sakārtošana. Jau janvārī jāpabeidz pavasara lauku darbiem nepieciešamās tehnikas un inventāra sagatavošana.

Sējmašīnas, kultivatori, minerālmēslu iestrādes un citas mašīnas drīz būs sakārtotas, ar skubu jāpievēršas labības, linu, kartupeļu kombainu, citas ražas novākšanas tehnikas remontu

pabeigšanai. Pagaidām šajā ziņā atpallekam no iepriekšējā gada līmeņa.

Ir jāstrādā ātri un kvalitatīvi. Kvalitātei — pirmā vieta. Katrā ziņā traktori jāremontē un jākārtoti atbilstoši plāniem un grafikiem.

Līdz 1. martam pilnīgi jānoņem komplektē visi pavasara sējas cēlienam paredzētie agregāti. Šobrīd rajona saimniecībās vēl remontējami un kārtojami pa diviem trim arkliem, kultivatoriem, sējmašīnām, tā ka uzdevums ir reāls.

Pēc tehnikas remonta sezonas pirmā posma, kas ilga no 1. oktobra līdz 1. janvārim, galvenajos remonta darbu veidos saimniecības iepem šādas pozīcijas (gatavība procentos):

Saimniecība	Traktori	Graudu kombaini	Arkli	Sējmašīnas	Kultivatori
Leņina	93	70	96	89	94
«Sarkanā ausma»	93	79	96	93	92
Dzeržinska	89	90	94	94	90
«Vārkava»	92	81	100	100	100
«Dubna»	95	71	89	93	91
K. Marksa	95	76	91	92	94
«Krasnij Oktjabrj»	93	76	88	91	91
Suvorova	92	67	93	94	90
Raiņa	91	71	90	94	89
«Nākotne»	92	56	89	95	87
«Zelta vārpa»	93	71	87	82	90
«Rīts»	95	67	100	92	92
Oškaina	91	71	86	92	89
«Dzintars»	92	75	93	93	97
Kirova	94	56	81	58	65
M. Gorkija	91	67	88	92	88
«Silukalns»	93	67	100	100	100
Aglonas p. s.	92	80	93	92	92
Rudzātu p. s.	94	63	90	93	100
Rušonas p. s.	96	63	97	96	94
RAJONĀ	93	71	91	91	91

Sajās pozīcijās kārtējie uzdevumi pārsniegti. Bet kā ir salīdzinājumā ar 1985. gada 1. janvāri? Traktoru gatavībā atpallekam par 2 procentiem, tāpat arī

graudu kombainu, par 1 procentu mazāk sagatavots sējmašīnu. No plānotās gatavības saimniecības ievērojami atpallek traktoru K-700 remontā. Tādu

mūsu rajona saimniecībās ir 15, bet sakārtoti — 11, uzdevums izpildīts par 73 procentiem, bet vajadzēja panākt vismaz 92 procentu gatavību. Lai gan organisko un minerālmēslu izkliedētāju sagatavošanas uzdevums pārsniegts, atsevišķās saimniecībās — Kirova kolhozā, «Silukalnā» — vēl nopietni jāstrādā.

Janvāris tikai pusē, skiet, istā ziema vēl priekšā, un līdz pavasarim var paveikt tehnikas remontā to, kas nav pagūts. Tomēr tas tā nav. Neklājas aizmirst, ka reizē ar to tehniku un inventāru, ko izmantosim tīrumos pavasara kampaņas dienās, tagad jāstrādā arī lopbarības sagatavošanas rīku kārtošana. Ir taču zināms, ka ar pavasara iestāšanos un līdz vēlam rudenim visi mehanizatori ir uz lauka. Neesam tik laģāti ar kadriem, lai varētu atstāt darbnīcās pilnus status. Tāpēc tagad, ziemā, jāsakārto visa siena tehnika.

Pagaidām rajona saimniecību mehāniskā sektora laudis šim mašīnām vēl nav veltījuši pienācīgu uzmanību. Piemēram, «E» grupas pašgājēju plaujmašīnu sakārtots mazāk nekā bija paredzēts plānā: E-302 — par 7, E-280 — par 1 procentu. Traktoriem agregējamajam plaujmašīnu, tāpat arī grābekļu un savācējpresu remontā gājis labāk, te uzdevumi rajona mērogā tiek veikti. Bet, piemēram, Rušonas padomju saimniecībā pievarēti 30 — 40 procenti plāna, līdz pusei un nedaudz tālāk tikusi Raiņa kolhoza, atsevišķās pozīcijās — arī citu saimniecību mehanizatori.

Daži vārdi par sēklu kodināmo mašīnu gatavību. Zināms, ka sēklas ar kodnēm jāapstrādā laikus, tāpēc bez kavēšanās jāgatavo mašīnas. Līdz tam līmenim, kāds šajā laikā bija pērn, trūkst 1 procenta, tas ir — jāsakārto 4 kodinātāji.

R. GURGANS,
tehnikas gatavības inženieris

Taupīgo konts

PLESKAVA. Produkcijas materiālietilpību plānveidīgi samazina smago elektrometināšanas

iekārtu rūpnīcas kolektīvs. Ziemeļu naftas un gāzes maģistrālu celtniekiem nosūtīts jaudīgs agregāts liela diametra cauruļu metināšanai. Tas sver par 4 tonnām mazāk nekā tāda pati pir-

mās paaudzes mašīna. Samazinot izstrādājumu materiālietilpību, uzņēma kolektīvs pērn ietaupīja 300 tonnu metāla.

TASS

Laika sprīdis pēc izlaiduma valša

1981. gada vasarā, pabeigusi Līvānu 1. vidusskolu, Elita Lesniece nostājās uz lielā dzīves ceļa. Ko darīt? Mācīties tālāk, iet prām no dzimtajā rajonā? Kolhozā «Dzintars» lauku mājās tēvs un māte. Saimniecībā jāpalīdz. Elita viņiem vienīgā. Ko nu vienai pasaulē doties. Tā itka izlemis palikt tepat Līvānos. Atrādās darbs eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā. Te bija arī jau vidusskolas laikā iemīļotais pilsētas kultūras nama Tautas deju kolektīvs «Silava».

Par prēmiku un granulētā lizina ražošanas iecirkni saka: tur vieglas strādāšanas tikotājiem vietās nav. Nopelnīt gan var nedaudz virs vidējā (alga atkarīga no izstrādes). Par savu darba vietu (tā viņai ir pirmā un vienīgā) meitene nezina neko. Lielais troksnis, ko visu maiņas laiku rada ventilatori, dažkārt cilājami smāgi granulē maīsi, ir caurvēji, darbs maiņās un tāpat arī nakts (isāk sakot, veselībai kaitīgs darbs, maiņas beigās tiek izsniegta pudele piena). Pie visa tā nācās pierast.

— Esmu granulē žāvēšanas kaltes operatore. Darbs ir diezgan saspringts — visu maiņu jābūt uzmanīgai, — par savu darbu stāsta Elita Lesniece. — Iecirkņa kolektīvs mums ir satīcīgs, sirsnīgs. Pati visvairāk esmu pateicīga savai darbaudzinātājai Elizabetei Kanajevai, maiņas meistaram Georgijam Oldakam, kā arī ražo-

šanas iecirkņa priekšniecei Zelmāi Bojārei.

Sirsnīgi, ar cieņu un labvēlību darba kolektīvs izturas pret jauno strādnieci. Piemēram, ražošanas priekšniece, runājot par Elitu Lesniecei, teica tā:

— Mums ir daudz labu darbinieku. Nav pieņemts kādu īpaši izcelt. Tomēr jāatzīmē, ka starp jaunajiem Elitai vienīgajai ir ceturta kategorija. Viņa ir ļoti centīga, izpalīdzīga, apguvusi arī citas iecirkni vajadzīgas profesijas. Pagājušajā gadā darba biedri Elitu Lesniecei izvirzīja par pilsētas padomes deputāta kandidāti. Pēc vēlēšanām viņu apstiprināja par deputāti 46. vēlēšanu apgabalā. — Man uzlicētais vēlēšanu apgabals ir mierīgs — Vidzemes iela. Laudis šeit ir iedzīvojušies, sūdzību maz. Cik pagaidām ir bijis vajadzīgs, esmu palīdzējusi. Taču dzīves pieredze man ir maza, vēl nav istas, pārliecības, vai esmu savā vietā, — jaunā deputāte šaubās.

Bet es domāju, ka ar laiku šī pārliecība izveidosies.

Briodienu lielākā daļa Elitai paiet, palīdzot vecākiem, dzīvojot laukos — mājās (rūpnīcas komitnes, kur sešām meitenēm atvēlēts viens trīsistabu dzīvoklis, jau isti nevar saukt par mājām).

Rūpju un labsirdības Elitā ir gana. Tā iesāktai dzīvei ir jābūt laimīgai.

G. GRŪTUPA teksts,
N. DEREPOVKAS foto

Skolotājs — tautas uzticības persona

TĀ iet laiks. Kā ūdens aizpildīja — pa lāseli, pa lāsitei vien. Te pār zemi aizņono aukstie puteņu zirgi, te atkal silti un saldēni aizplūdo liepziedu vilņi. Sīkiet, ka tikko vēl spēka bija pārpārēm — visu pasauli gribējās izvarēt. Nu ir citādi — nu spēks prātā un apdoma slēpjas. Gan pašu bērni izaudzēti un pasaulē aizvadīti, gan desmiti un simti citu bīzainu un cekulainu draiskuju zinību labirintos godam izvadīti.

velešanos pacietīgi un neatlaidīgi strādāt. Jo tikai tā rodas panākumi.

Pagājušā gada pavasari dzīvē aizgāja viņas izaudzinātā klase. Aizlidoja putnēni. Bet līdzī paņēma arī daļu sirds siltuma, ko tik

Helēna Mazure strādā Gailišu astoņgadīgajā skolā. Jau trīsdesmit astoņus gadus viņas dzīve pieder pedagogijai. Trīsdesmit astoņus gadus gaitēpos skan viņas soļi, klasēs dziedama balss, kas skaidro, pamāca, sarāj. Kā nu kuro reizi vajag. Nez, vai skolotāja pati ir saskaitījusi, cik zēniem un meitenēm viņa mācījusi ielūkoties ķīmijas formulu noslēpumainajā pasaulē, saprototākām un redzīgākām acīm palūkoties uz putnēm, zvēriem, augiem un ūdeņiem bioloģijas stundās.

Bet tas jau nav viss. Helēna Mazure māca arī zīmēšanu, vada meiteņu darbmācības stundas. Kopā ar skolotāju bērni labprāt ieloka savas balsis arī skanīgā dziesmā. Jāteic, ka aizvien labas atsauksmes par Helēnu Mazuri dzirdamas arī no rajona skolotāju kora dalībniekiem — viņi ir to koristu vidū, kuri cenšas nekavēt nevienu mēģinājumu. Skolotāja dzied. Ar lielu palīku, ar atdevi.

Tagad, protams, jau tālā pagātnē ir aizgājuši tie laiki, kad vienīgi skolotājs bija tas gudrais un gaišais cilvēks tuva un tālā apkārtnē. Tomēr tādi daudzpusīgi un nenogurdināmi cilvēki, kāda ir Helēna Mazure, lauku skolās vēl aizvien joti vajadzīgi. Vajadzīga viņu aktīvā dzīves pozīcija, viņu lielā atbildības izjūta ikvienu pienākumu līdz galam izdarot. Vajadzīgs viņu prasīgums un nesamierināmība, kad cits aizsāktu pusceļā pametis.

Ik dienu, ik stundu...

Kopš 1953. gada Helēna Mazure ir PSKP biedre. Un tāpēc viņas dzīve un darbā pirmajā vietā aizvien ir iekšēja vajadzība strādāt tā, lai jauna paaudze augtu gudra, lai cienītu un mīlētu skolotāja profesiju.

Visbeidzot — ja pavasari, vasarā vai rudenī gadāsies būt Gailišos, pavērojiet skolas apkārtni. Viss glīti un sapoisti. Tur, protams, arī skolotājas Helēnas Mazures un viņas audzēkņu nopelni.

Aprīnojama ir skolotājas Stefānijas Misjūnes pacietība un neatlaidība. Viņu Rudzētu pusē pazist visi — gan lieli, gan mazi. Un kā lai nepazitu, ja viņa četrdesmit vienu gadu māca skolēnus. Ik rīts sākas ar ienācīnu klasē un neiztrūkstošu «Good morning!», jo angļu valoda nu reiz ir tas priekšmets, kas draiskulīgajās galviņās ar pacietību un neatlaidību vien iedabūjams.

Stefānijas Misjūnes audzēkņi ir pateicīgi savai skolotājai. Gan tie, kuri pavisam citas profesijas izvēlējušies, gan tie, kuri kļuvuši par angļu valodas pasniedzējiem. Nu jau var droši teikt, ka cieņa un mīlestība pret svešo un grūto valodu nāk cauri paaudzēm. Ne velti Stefānijas Misjūnes audzēknes tagad jau savām meitām dod pirmos padomus svešvalodas apguvē, rada

dāsni saņēma — gan tajos brīžos, kad iestudēja ludiņas un māciņas dejas, gan karnevāla tērpu šūšanas steidzīgajās stundās, neaizmirstamajās pārgājienos un ekskursiju dienās un naktīs.

Aktīva un darbīga — tā par savu kolēģi saka pārējie skolotāji. Ilgus gadus Stefānija Misjūne vada Zinību biedrības pirmorganizāciju Rudzētu ciemā. Ar angļu valodas skolotāju rajona metodiskā apvienība ilgi darbojās viņas vadībā. Kad rudzēlieši pārgāja uz jaunajām mācību telpām, nācās apgūt langaizpildes kabinetu. Cilvēki pedagogi sukstijas, ka esot sarežģīti, bet Stefānija Misjūne visu uzņēma kā pašu par sevi saprotamu. Un tika galā bez liekiem asumiem.

Divas skolotājas. Divi dažādi cilvēki, kuru dzīves jubilejas sagādājušas vienā laikā — janvārī. Bet ir arī kas kopīgs gan Helēnas Mazures, gan Stefānijas Misjūnes dzīvē. Darbs ir tā formula, ar kuru promaizejošie gadī viņām pārvēršas par jaunību. Darbs — ik dienu, ik stundu, ik brīdī.

Dzīvē aiziet jaunieši — laimīgi, stipri un gudri.

L. STRODE

Pieredzējis meistars

Daudzi rajona iedzīvotāji izmanto Preiļu sadzīves pakalpojumu namā apavu remontdarbības pakalpojumus. Tās kolektīvs visus pasūtījumus cenšas izpildīt laikus un labā kvalitātē. Liels nopelns te ir labākajiem darba darītājiem.

Augstu izstrādi, nodrošinot veikumam atzīstamu kvalitāti, sasniedz apavu remontētājs komunistu Aleksandrs Baženovs. Vienpadsmitās piecādes noslēdzošā gada plānu viņš izpildīja pirms termiņa — līdz 1985. gada 1. decembrim. Līdz gada beigām darba pirm. rindnieks sniedza iedzīvotājiem vēl pakalpojumus par vairākiem simtiem rubļu.

Komunistu Aleksandrs Baženovs ir pieredzējis meistars. Tieši pieredze palīdz strādāt ražīgi un kvalitatīvi, ar izdomu. Nesen Aleksandrs Baženovs apguva trīs jaunu pakalpojumu veidus. Arī divpadsmitajā piecādē viņš apņēmis strādāt sekmīgi.

J. ZANDES foto

Vārds inženierim

Par ceļiem — drošiem, taisniem

«Turpināt ceļu saimniecības tālāku attīstīšanu, pirmām kārtām laukos,» norādīts PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzienos 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam. Šī uzdevuma izpildei sagatavojusies Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde. Pamats panākumiem rītdienā radīts jau laikus — vienpadsmitās piecādes ritumā.

Loti spraigs mums bija pagājušais gads. Taču rezultāti iepriecina — piecādes uzdevumu izpildījām novembra beigās. 1985. gada plānu paveicām par 107,8 procentiem. Gribu atzīmēt nozīmīgāko veikumu: pērn bija plānots kapitālo un vidējo remontu izdarīt 49,6 kilometros, taču faktiski tūkām galā ar 65,9 kilometrus garu ceļu.

Pagājušajā gadā kapitālo remontu veicām ceļu posmos Kastiņi — Katgrāde — Kameneca — Kapiņi (te darbi ritēja visu vienpadsmito piecādi), Aglonas dzelzceļa stacija — Aizkalne — II Vārkava, ceļa Dagda — Višķi — Nīcgale posmos Kapiņi — Aglona un Salinieki — Daugavpils rajona robežā. Labiekārtotām un noasfaltētām ceļus Gaiģalava — Vilāni — Preiļi — Spoģi un Preiļi — Gailiši — Krāce.

Lieli darbu paveicām ražošanas bāzes attīstīšanā un nostiprināšanā, strādājot darba apstākļu uzlabošanā. Proti, Līvānos uzcēlām un izveidojām tā saukto darbu vadītāja iecirkni, kas faktiski ir neliels ceļu remonta un būves uzņēmums. Šis saimniecības vadība uzticēta pieredzējušajam ceļu meistaram Jurim Gaillim.

cības vadība uzticēta pieredzējušajam ceļu meistaram Jurim Gaillim.

Divpadsmitajā piecādē mums tūs jāveic darbi par 11 miljoniem rubļu — tāda ir minimālā programma. Ņemot vērā, ka 1985. gadu nobeidzām ar augstiem darba rādītājiem, mums ir pamats uzņemties augstākas saistības — piecādē apgūt 12 miljonus rubļu.

Sogad mums kapitālā jāremontē ceļi Vārkava — Ančini — Pleniņi — Kauša (posms Upmala — Moskvina), Kalupe — Vārkava — Rožupe, Spoģi — Arendole — Vārkava — Sīļi, jāpabeidz darbi posmā Aglonas dzelzceļa stacija — Aizkalne.

Jau sen radusies nepieciešamība kapitālā remontēt soseju Līvāni — Preiļi. Tas ir apjomīgs darbs, pagaidām nav izlēmts, kuras ceļu būves organizācijas to veiks. Taču šī piecādē šī kapitālā rekonstrukcija notiks.

Ar katru gadu mūsu uzņēmums nostiprinās — gan pieredzes, gan jaunus un jaudīgākas tehnikas ziņā. Piemēram, nesēn saņemām tūmuma uzglabāšanas un sildīšanas mašīnu jeb katlu (to izgatavojusi somu firma «Mašinerija»), kas ražo tehniku ceļu būvei), kura tilpums ir visai iespaidīgs — 50 tonnu. Dienā šis katls spēj dot 100 tonnu karstā bitumena. Saprotams, ka jaunā tehnika paaugstinās darba ražīgumu, veicinās plānu izpildi.

I. MUZIKANTS, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes galvenais inženieris

Disciplīna — panākumu vairotāja

Ar stingrības un atklātības mērauklu

Katru ceturksni beidzot, Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā tiek pamatīgi izvērtēta darba disciplīna. Apkopojot pagājušā gada trešā ceturksņa rezultātus, uzņēmuma administrācija, sabiedriskās organizācijas, varētu teikt, cēla trauksmi. Par to liecināja pie caurlaides telpām uzliktais uzsaukums: «Biedri, ir apraudēta sociālistisko saistību izpilde!». Tālāk sekoja disciplīnas grāvēju saraksts, kurā bija uzrādīti vainīgo amatī un kavējumu apjoms. Trauksme līdzēja — ceturtajā ceturksnī kolektīvs saņēms un gada sociālistiskās saistības izpildīja. Darba kavējumu radītie zaudējumi bija par 9,8 procentiem mazāki nekā 1984. gadā.

Vairumā rūpnīcas ceļu un iecirkņu darba disciplīna ir labā līmenī. Te varētu nosaukt otro ceļu, kontroles un mēraparātu ceļu, materiālās sagādes un realizācijas daļu, ūdens apgādes un ūdens attīrīšanas iecirkni, kā arī citas ražošanas struktūrvienības. Taču ir arī atpalcēji. Piemēram,

transporta cehā daudz darta kavētāju ir starp krāvējiem.

Lietiškā garā darba disciplīnas jautājumus risina siltumenerģijas cehā (cehu vada V. Seilis). Šeit regulāri (arī vakara un nakts maiņās) notiek darba disciplīnas pārbaudes, reidi. Kār-

tības jautājumiem nākas atbildēt gan maiņas kolektīvu sapulcēs, gan biedru tiesā. Kā atzīst ceha priekšnieks, viņu kolektīvā vēl ir tādi biedri, piemēram, atslēdznieks V. Dimants, santehniķis A. Gavrilovs, kuri pagaidām neapzinīgi veic savus pienākumus.

Organizējot audzinošus kolektīvu pasākumus (par pretalkohola tēmu vien pagājušajā gadā uzņēmumā nolasītas 16 lekcijas), individuāli palīdzot neapzinīgajiem biedriem nokļūt uz ceļa, tiks panākts, ka arī šogad uzņēmuma sociālistiskās saistības darba disciplīnas nostiprināšanā īstenosies.

G. GRŪTUPS

Pilnu atdevi no meliorētajām zemēm

RUDZATU padomju saimniecībā ir 3 236 hektāri meliorētās aramzemes, kuras lauksaimnieciskās izmantošanas raksturs sevišķi labi atklājas, apskatot sējumu izvietojumu. 1985. gadā audzējām 1 470 hektārus graudaugu, 1 453 hektārus ilggadīgo zālāju, 75 — kukurūzas, 60 — kartupeļu jeb attiecīgi 57, 69, 86 un 100 procentus no šo kultūru kopējās platības. Novācām 3 931 tonnu (26,7 centneri no hektāra) graudu jeb 82 procenti no kopējā truto iekļūuma saimniecībā. Simtprocentīgi sagatavojām slēnu (1 553 tonnas), skābsienu (3 614 tonnas), lopbarības saknes (818 tonnas) un dārzeņus — 56 tonnas. Nopļāvām 13 687 tonnas ilggadīgo zālāju zaļās masas, norakām 556 tonnas kartupeļu, kas attiecīgi sastāda 95 un 94 procentus no kopējā saražotā produkcijas daudzuma saimniecībā.

Salīdzinot ar nenosusinātajām zemēm, meliorētajās sasniedzām ražas kāpinājumu par 50 līdz 70 procentiem, kas vairākām kultūrām ļāva izpildīt ražības un kopieguves plānus.

Tomēr kartupeļu un lopbarības sakņu ražošanā tie netika izpildīti. Mūsaprāt, uz šo kultūru audzēšanu negatīvu iespaidu atstāja tas, ka saimniecībā nav piemērotu zemju. Māla augsnēs kartupeļi ne sevišķi un ne katru gadu padodas. It īpaši pagājušā gada vasarā — jūnijā un jūlijā,

kad ietekmēja mitrais laiks. «Latvijas agroķīmijas» apvienības vainas dēļ nevarējām savlaicīgi un pietiekoši daudzumā iestrādāt organiku. Trūkst mehānizatoru, un tāpēc laikā neizpildījām visus audzēšanas, kopšanas, slimību, nezāļu un kaitēkļu apkarošanas pasākumus. Līdzīgi faktori negatīvi ietekmēja arī lopbarības sakņu audzēšanas plāna izpildi. Izdarīti attiecīgi secinājumi, un labosim pieļautās kļūdas.

Meliorētās zemes efektīvi varam izmantot, savlaicīgi veicot sistēmu kopšanu. 1985. gadā šie darbi mums bija jāveic par 15 935 rubļiem, tai skaitā saimniecības spēkiem — par 9 200 rubļiem un pārējais (6 735 rubļi) — meliorācijas sistēmu pārvaldes strādniekiem. Līdz gada beigām uzdevums īstenots par 15 452 rubļiem, gandrīz divas trešdaļas pašu spēkiem. Sistēmu kopšanā labi strādāja Andrejs Rumps, Leonards Pintāns un Jānis Bulmeisters.

Tā kā mūsu saimniecībā uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir tikai 5,2 strādājotie, būtu vēlams turpmāk, sastādot sistēmu kopšanas plānus, to apjomu samazināt, lielāku daļu nododot Meliorācijas sistēmu pārvaldes aprūpēšanā.

Pastāv arī citas grūtības. Perspektīvā saimniecības melioratora rīcībā vismaz uz vienu mēnesi pavasarī un tāpat rudenī nepieciešams nodot ekskavatoru, lai varētu savlaicīgi veikt smagos darbus — caurteku remontu, to nomainītu, vai arī, kur tas nepieciešams, uzstādīt no jauna. Tāpat jūlijā un augustā grāvju applaušanas sezonā ļoti nepieciešams traktors ar rotējošu plaujmašīnu. Lai sekmīgi pildītu partijas un valdības nosprausto kursu meliorēto zemju efektīvākā izmantošanā, saimniecībai un tieši meliorācijas sistēmu kopējiem ļoti vajadzīga minētā tehnika.

Kaut gan meliorēto zemju izmantošanā esam guvuši zināmas sekmes, tomēr tās vēl nav tuvu saimniecības iespējām. Šodien mūs neapmierina sējumu izvietojuma struktūra. Uz meliorētajām zemēm audzējām 69 procentus no saimniecībā kopējā zālāju un tikai 57 procentus graudaugu hektāru daudzuma. Taču vajadzētu izvietot vismaz 70 procentus graudaugu un tikai 50 procentus zālāju. 1985. gadā to izdarīt nevarējām, jo nāktos strauji samazināt lopbarības ražošanai paredzēto zālāju platības. Arī šogad panākt sējumu vēlamo struktūru varam, tikai izjaucot esošo augu seku.

Tagad saimniecībā meliorēta

puse no kopējās platības, tomēr tai pašā laikā vairāk nekā 1 000 hektāru vienlaidus masīvu no Rudzētu centra virzienā uz kolhozu «Sīļukalns» nav iespējams normāli izmantot, jo pavasaros un rudenos tas ļoprojam pārlietu mitrs. Kaimiņos ar kolhozu «Sarkanā ausma» atrodas apdzīvotā vieta Alksnieši. Šeit ir gandrīz 500 hektāru ļoti labas zemes, un atsevišķos laukos būtu iespējams audzēt pat kartupeļus, taču šīs platības nosusināšana nepledodamī leikelas. Meliorācijas projekts Alksniešu objektam bija izstrādāts jau 10. piecādē. Vienpadsmitās piecādes perspektīvajos plānos šo zemju meliorāciju tika paredzēts veikt 1982. un 1983. gadā. Reķinoties, ka Alksniešu objekts pilnīgi tiks apgūts 1983. gadā, mums attiecīgi ielānoja graudu, kartupeļu un citu kultūru platību un ražu pieaugumus. Piecāde noslēgusies, objekts palicis nemeliorēts, un tuvākajā laikā tur darbi nav paredzēti.

Saimniecībā uz ražošanas rezultātiem jūtami atsauca nepietiekamais darba veicēju skaits. Kaut gan pie mums aizvadītajā piecādē uzcēla vairāk dzīvokļu kā kaimiņiem «Zelta vārpā», «Sarkanajā ausmā», Oskalna kolhozā, tomēr Rudzātu padomju

saimniecībā darba spēka nodrošinājums ir uz pusi mazāks nekā viņiem jeb, citiem vārdiem sakot, vajadzīgi vēl 300 līdz 350 strādājotie. Saprotams, ka, lai tik strādnieku izvietotu, 12. piecādē jāuzceļ vismaz 120 dzīvokļi un tikai tad mēs varēsim runāt par normālu lauksaimnieciskās ražošanas ritmu.

Pašlaik, kad visi padomju laudis politiskās un darba aktivitātes apstākļos izvērsuši sacensību, lai godam sagādātu PSKP XXVII kongresu, Rudzātu padomju saimniecības kolektīvs pievērsīs savu uzmanību tam, kā efektīvāk izmantot zemi un izpildīt Partijas programmā izvirzītos uzdevumus. Mēs saprotam, ka, īstenojot ilglaicīgās meliorācijas programmas uzdevumus, uzlabotajam hektāram jānodod viss, kas tam vajadzīgs, tikai tad zeme mūs kā nākas atalgo.

Saimniecības kolektīvs pieliks visas pūles, lai godam izpildītu partijas un valdības uzdevumus, un ceram, ka rajona vadošās organizācijas palīdzēs savlaicīgi atrisināt nosauktos, ražošanas attīstībai tik nepieciešamos, jautājumus.

J. PASTARS,

Rudzātu padomju saimniecības agronoms meliorators

Sirds degsme

Jau labu laiku Jersikas ciema izpildkomitejā par priekšsēdētāju strādā Eduards Kurpnieks. Pagūts daudz laba. Priekšsēdētājs savus pienākumus veic ar ļoti augstu atbildības izjūtu un sirds degsmi. Ar laipnību un iekļautību pret ciema iedzīvotājiem viņš izpelnījies nedalītu atzinību un uzticību.

Mierīgu sirdi viņam var lūgt padomu, jo zinām — vienmēr visu laipni paskaidros, vajadzīgo nokārtos. Ja ko solis — būs savlaicīgi izpildīts.

Ipašu uzmanību E. Kurpnieks velta Liela Teviņas kara invalīdiem. Katru uzklausa, izpildz, dara visu iespējamo, lai tie saņemtu pelnīto atbalstu. Tiek rīkoti dažādi pasākumi, gadā, lai skaisti nosvinētu svētkus. Neskatoties uz to, ka priekšsēdētājs nav vairs gados jauns, netaupot laiku un spēkus, viņš mēro lielus attālumus, pārzīvojot kara invalīdiem, lai tie apmeklētu Oktobra svētku vai Lielās Uzvaras gadatēmas svīnīgo sanāksmi. Veterāni Juris Kūkuslīnš, Jānis Kalnamala, Jānis Rudzītis, Antons Rušenieks, Edvards Žaģers un citi ir no sirds pateicīgi par to. Tiek atrisināti arī transporta jautājumi.

Ciema iedzīvotāji ir apmierināti ar savu priekšsēdētāju, cilvēku savā vietā.

G. EGLITE,
Līvānos

No redakcijas pasta Ierosinājums uzklausi

Cienījamā redakcija!
Mēs, Aglonas ciema Sinapūra, Dzerkaļu, Rajecku, Starodvorjes un Lučkinu sadžu iedzīvotāji, vērsamies pie jums ar lūgumu. Jau sen mums pastāv problēma, ka līdz pulksten 8.00 nokļūst uz darbu Aglona. Jo pirmais autobuss, kas brauc garām mūsu pieturam, Aglona pienāk pulksten 8.40. Tāpat nezināmi, ka nokļūst rajonā centra līdz pulksten 9.00. Tagad, kad sācis kursēt autobuss pa maršrutu Preiļi — Kategrāde — Jaunaglona — Kapiņi — Aglona un nodots ekspluatācija rekonstruētais autoceļš Dagda —

Višķi — Niegale posms Kapiņi — Aglona, šo problēmu varam sekmīgi atrisināt, nedaudz izmainot autobusa maršrutu, novirzot to pa loku. Ceļš tad būtu par trim kilometriem īsāks, bet tiktu apkalpois lielāks pasažieru skaits.
S. BERNANS un 17 paraksti.

REDAKCIJAS PIEBILDE.

Jēkabpils autobusu parks izskatīja šo vēstuli un atzina ierosinājumu par pareizu. Sākot ar 1986. gada 1. jūniju, minētais autobusa maršruts tiks izmainīts atbilstoši Aglonas ciema iedzīvotāju prasībām.

Vai likums neattiecas uz visiem?

Mēs cināmies pret žūpību un alkoholismu. Bet vai visi? Un ko dara tie, kam tas būtu jāveic visaktīvāk?

Sestdien — 4. decembrī — biju iegriezies Līvānu restorānā «Dubna». Aina, ko tur redzeju, mani satricēja: bija aizņemti kādi trīs galdīti, un cilvēki, kas pie tiem sēdēja, bija piedzeruši. Nē, viņi nebija izdzeruši simt gramus, viņi bija galīgi «pilnā». Restorāna darbinieces par manam pretenziju atbildeja, ka vīrēši nemanāmi nesot pudeles līdz un te tukšojoļ.

Vai sekot, lai restorāna telpas neatrastos cilvēki dzerumā stāvoklī, nav oficiālu pienākums? Un, ja gadās, ka pa kluso kāds «piեսucas», vai restorāna darbinieču

pienākumos neietilpst gādāt, lai viņš saņemtu pec nopelniem? Nevajag jau pašam ar viņiem ciktēties, tāpēc ir telefons, milicija un kārtības sargi.

Tā vietā, lai pildītu savus pienākumus, oficjante, kas nosauca sevi par Vaivodi, atteicās man izsniegt sūdzību gramatu. Dzerāji izrādīja sašutumu, ka viens te ir neapmierināts ar viņu «jauko va-karēšanu».

Kas tad šajā situācijā bija jāaizstāv? Vai restorānu «Dubna» nepiemeķles kādreizējās «Daugavas» liktenis?

A. KRASIŅA,
Līvānos

Veselīgā sabiedrībā — bez alkohola

Žūpībai — nē!

Alkohola lietošana nes lielu launumu gan pašiem dzerājiem, gan viņu ģimenēm un sabiedrībai. Ilgstošas žūpošanas rezultātā pamazām attīstās alkoholisms kā slimība. Visam tam pamatā ir muļķīgais ieradums ledzert gan svētkos un algas dienās, gan atvaļinājuma laikā. Jāuzsver, ka dzērājs patiesi tic, ka viņš nav nekāds dzērājs, ka viņš tikai nedaudz «ienem» tāpat kā daudzi citi un ka to var atņemt jebkurā brīdī.

Bet diemžēl vairs nespēj. Pamazām ieradums ir attīstījies par slimību. Un, kad ģimene, tuvinieki sāk skaidri redzēt, cik nopietns ir slimnieka stāvoklis, palīdzēt viņam jau ir ļoti grūti. Slimība izraisījusi izmaiņas centrālajā nervu sistēmā un iekšējos orgānos. Bez tam slimnieks nav pējijs paškritiski apjēgt savu stāvokli.

Alkoholisma galvenā pazīme

ir tieksme pēc alkohola. Rezultātā katrā nākamā deva tiek izdzerta, kamēr vēl nav beigusies iepriekšējās dozas ledarbība. Par alkoholiķi uzskatāms tas, kas izjūt nepieciešamību «salāpīt» paģiras un kuram alkohola trūkums organismā izsauc paģiru sindromu.

Alkoholisma ārstēšana ir ļoti problemātiska. Tā saistīta ar slimā narkotika ipašo stāvokli sabiedrībā. Atšķirībā no citām narkotiskajām vielām alkohola lietošana ir plaši iesakņojusies. Tā ir visiem pieejama. Pudele mājās (tā daudzi uzskata) liecnot par saimnieku labklājību un viesmīlību. Iedzīvotāju plaši slāņi alkoholu uzskata nevis par narkotisku vielu, bet gan par svētku galda obligātu komponentu, kas sola pacīlātu garastā-

vokli. Tāpēc alkoholisma ārstēšana ir ne vien medicīnas, bet arī sociāla problēma. Tās risināšanai nepieciešami ne vien ārsti, bet arī sabiedrības visplašāko slāņu pūlīni.

Nepieciešams radīt lādus apstākļus, kuros slimniekam nebūtu pieejama pat vismazākās alkohola devas lietošana. Ir nepieciešams ne tikai pastiprināt pretalkohola propagandu, bet arī likt lietā visbargākās administratīvās un sabiedriskās ledarbības sviras. Jāmaina lielas daļas iedzīvotāju uzskati un pienēmu-mi, jāveicina dažādu bezalkoholisku pasākumu norise. Jāmācās dzīvot veselīgā, nedzērāju sabiedrībā. Jo izvēles nav: vai nu mēs uzvarēsim alkoholu, vai alkohols — mūs.

B. GORPIŅAKS,

rajona centrālās slimnīcas narkologs

GORKIĀS APGABALS. Ornaments, kurus uz saviem izstrādājumiem veido Gorodecas meistari, visbiežāk var redzēt brinumpulnus un brinuzīrgus. Gorodeca kopš seniem laikiem ir slavēta ar savu rotālietām un saimniecības piederumiem. Ari tagad vietējās fabrikas krošņie izstrādājumi iepriecina piercejus.

ATELĀ. Vietējas fabrikas jaunās mākslinieces Irina Bugrova un Marina Mariničeva.

TASS fotohronika

Pirmrindas kolhozam — savas rūpes

Strādājot partijas organizācijas vadībā un ciešā kontaktā ar valdi, labi rādītāji mums sasniegti sadzīves jautājumu risināšanā. Ik gadu kolhozs nodod ekspluatācijā labiekārtotus namus. Aizvadītajā piecgadē uzcelta māja ar 24 dzīvokļiem, 14 individuālās mājas un saimniecības ēkas. Labiekārtotos dzīvokļus piešķiram lielākoties jaunajām ģimenēm.

Kolhoza teritorijā atrodas divi veikali, kas tirgojas ar ikdienas pieprasījuma precēm. Tomēr to jaudu iedzīvotājiem jau nepietiek. Ipaši Riebiņos, kur dzīvo lielākā daļa darbaspējīgo iedzīvotāju. Veikals ir tik mazs, ka tajā grūti apgriezties, nav kur pienācīgi izlikt preces.

Ciematā darbojas neliels rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kompleksais pieņemšanas punkts. Tas mūs apmierina. Vienīgi gribētos lielāku izvēli tajā redzēt mākslas audumus un trikotāžas izstrādājumus.

Kopā ar partijas organizāciju cenšamies organizēt saturīgu atpūtu. Cetras reizes nedēļā tiek demonstrētas kinofilmas, kultūras nama darbojas etnogrāfiskais, estrādes, kā arī sleviešu un vīriešu vokālie ansambļi, deju un dramatiskais kolektīvi. Dalībnieki — galvenokārt jaunatne. Mākslinieciskās pašdarbības organizēšanā daudz pūļu ieguldījusi kultūras nama direktore I. Kinaša, palīdzējusi komjaunatnes komitejas sekretāre Z. Piskunova. Darbojas diskotēka, kas ir kļuvusi populāra jaunatnes vidū.

Kolhozs kopā ar arodkomiteju noslēdzis sadarbības līgumu ar Rīgas Kino namu. Tas mums palīdz iedzīvotāju svētkus un ikdienā kuplīnāt vēl ar vienu interesantu pasākumu veidu.

Lielu uzmanību veltām sabiedriskajai ēdināšanai. Darbojas ēdnīca ar 100 vietām. Sējas un ražas novākšanas periodos tā

gatavo pusdienas apmēram 400 cilvēkiem, tās nogādājam arī uz lauku un lopkopības kompleksiem. Te strādā jauniešu kolektīvs, ko vada M. Romanovska. Viņa labi tiek galā ar saviem pienākumiem, ir disciplinēta un prasīga pret padotajiem.

Arodkomiteja kolhozniekiem cenšas sagādāt iespējas ārstēties sanatorijās, braukt tūrisma ceļojumos. Tā ik gadus apmēram 15 cilvēki atpūšas un uzlabo veselību. Protams, tas nav daudz. Diemžēl, pagaidām gribētāju skaits ir lielāks nekā mūsu iespējas. Organizējam arī ekskursijas pa Padomju Savienību ar ekskursiju biroja palīdzību, arī pašu spēkiem — ar kolhoza autobusiem. Braucam uz Rīgas teātru izrādēm. Nupat lopkopības darbinieki atgriezās pēc Rīgas krievu drāmas teātra izrādes apmeklējuma.

Ievērojams darbs veikts veselības aizsardzībā, tomēr liela ir mūsu strādājošo saslimtība (46 cilvēki no 100). Pirmajā vietā te ir respiratoru akūtās saslimšanas gadījumi, daudzām māmām jāpieskata savi saslimušie bērni. Saimniecībā darbojas divi feidšeru un vecmāšu punkti. Ilgstoši un labi strādā feidšere M. Vanagele «Pieniņos». Mēs vēlētos, lai nākotnē mums būtu savs stacionārs punkts ar ārstiem, tajā skaitā savs pediatrs. Pagaidām ārsti no Preiļiem pie mums braukā noteiktās dienās.

Jāpiemin, ka arodkomiteja daudz uzmanības velti arī bērnu svētku norisei, padomju sadzīves tradīciju izkopšanai. Jānodrošina arī ar ikdienišķākām lietām — jācinās pret darba disciplīnas pārkāpumiem, kas pagaidām vēl nav izskausti.

T. GROMOVA,
kolhoza «Krasnīj Oktjabrī» arodkomitejas priekšsēdētāja

Pēc kritikas

Vagonu apgrozība uzlabosies

Laikraksta 147. numurā publicēts Līvānu dzelzceļa stacijas priekšnieka J. Vai voda raksts «Paātrināt vagonu apgrozību». Tajā kritizēta stikla fabrika. Atbildot, direktors J. Skreivers raksta:

«Materiāls apspriests transporta iecirkņa kolektīva kopsapulcē. Pēc mūsu domām, nav objektīvi salīdzināt vagonu apgrozību stikla un eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā. Mēs saņemam apmēram 50 vagonus nedēļā, biokīmiskajā rūpnīcā šis skaits ir krietni mazāks. Vagonu daudzums apgrūtinā to iekrašanu un izkrašanu. Un tomēr — par 1985. gada II ceturksņa rezultātiem vagonu izmantošana Latvijas PSR Ministru Padome un Republikāniskā arodbiedrību padome starp II

grupas uzņēmumiem mūs atzina par uzvarētājiem un piešķīra 2. vietu.

Protams, ir šajā darbā arī nepilnības. To iemesls — neritmiska vagonu padeve, sasalušas birstošās kravas (smiltis). Pievil arī iekrašanas un izkrašanas tehnika. Lai paātrinātu vagonu apgrozību, uzņēmumā izstrādāts detalizēts pasākumu plāns. Ar pavēli apstiprināti dežurējošie no vadītāju vidus, kuri kontrolēs darbu brīvdienās un svētku dienās. Lielu uzmanību pievēršam tam, lai transporta iecirknis būtu nokomplektēts ar strādniekiem, sekojam darba disciplīnai. Ar Latvijas PSR Vietējās rūpniecības ministrijas palīdzību meklējam rezerves daļas iekrašanas un izkrašanas tehnikai.»

Nevajag dzīvot svešās mājās

Reids

Vakara stundā, kad dzīvokļu logos ledegās uguns un pilsetu pārņēma rāms miers, reida grupa, kurā bija Līvānu pilsetas milicijas nodaļas leitnants I. Makštarevs, vecāka paszine S. Brocāne, Līvānu pilsetas izpildkomitejas priekšsēdētājs P. Bortulis, brīvprātīgais kārtības sargs R. Cvetkova un rajona laikraksta korespondents, devās reidā. Mērķis — kontrolēt pasu režīma ievērošanu. Tovakar tika sastādīti 16 protokoli: par dzīvošanu bez pierakstīšanās, kā arī par liekēdību, plēgurošanu, vecāku pienākumu nepildīšanu.

Mājā Līvānu ielā 14 bija jākonstatē visi minētie pārkāpumi. Tajā ieejot, labvakaru vis nepadosi: piedzērusies saimniece T. Jurova, aizklājusī seju, vārtījās pa mīgu (par gultu to netīrās velas gubu diez vai varētu saukt). Viņai blakus — līdzdzīvotāja B. Glidziniece, citā istabā kaktā sev vīrsu segu rausa otrs nepierakstītais līdzdzīvotājs A. Upenieks. Uz netīrajiem grīdas dēļiem starp pārtikas atkritumiem

un citām dražām atradās māks, pusapģērbs, pulsītis, kuru, dzerumā blaustidāmās, B. Glidziniece sauca par mīlo dēliņu. Skaidrs, ka šeit likums jālieto visā bardzībā — B. Glidziniecei jāņem mātes tiesības.

Alkohola reibonis valdīja arī Oškalna ielā 18. Tā saimniece M. Melņikova ir pilsetas «rekordiste» mājā sastādīto protokolu skaita ziņā. Arī tagad šeit bez pieraksta dzīvoja (pareizāk sakot — uzzīvoja) L. Pantelejeva.

Bēdīgs skats uz dzīvi bija vērojams Krišjāņa Valdemāra ielā 11a. Mājas saimnieks A. Terentjevs jau pusgadu nekur ne-strādā. Cetdesmit gadu vecam vīram iztikt uz mātes rēķina...

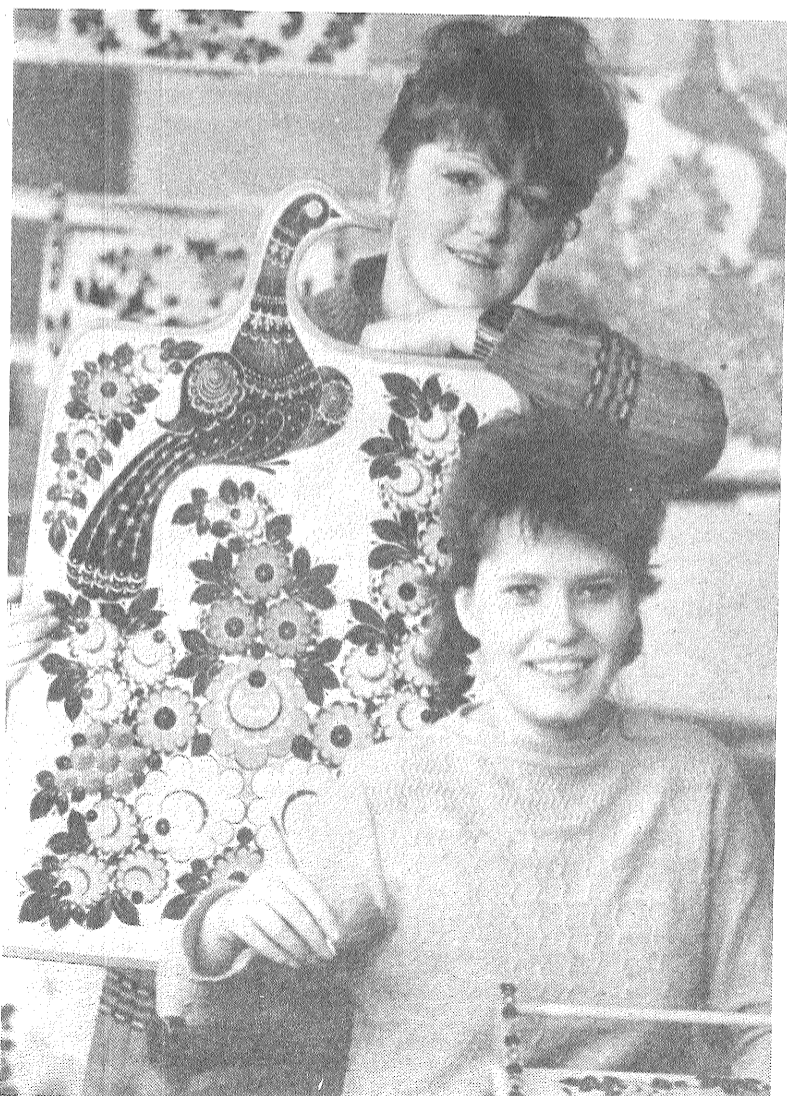
Līvānos pasu režīma pārkāpēji dzīvo ne tikai personīgo māju rajonos. Piemēram Zaļajā ielā 8, 21. dzīvokļa irniece M. Stoļarova kopš 1983. gada izmitina M. Kajičkinu, kurš ir pierakstīts

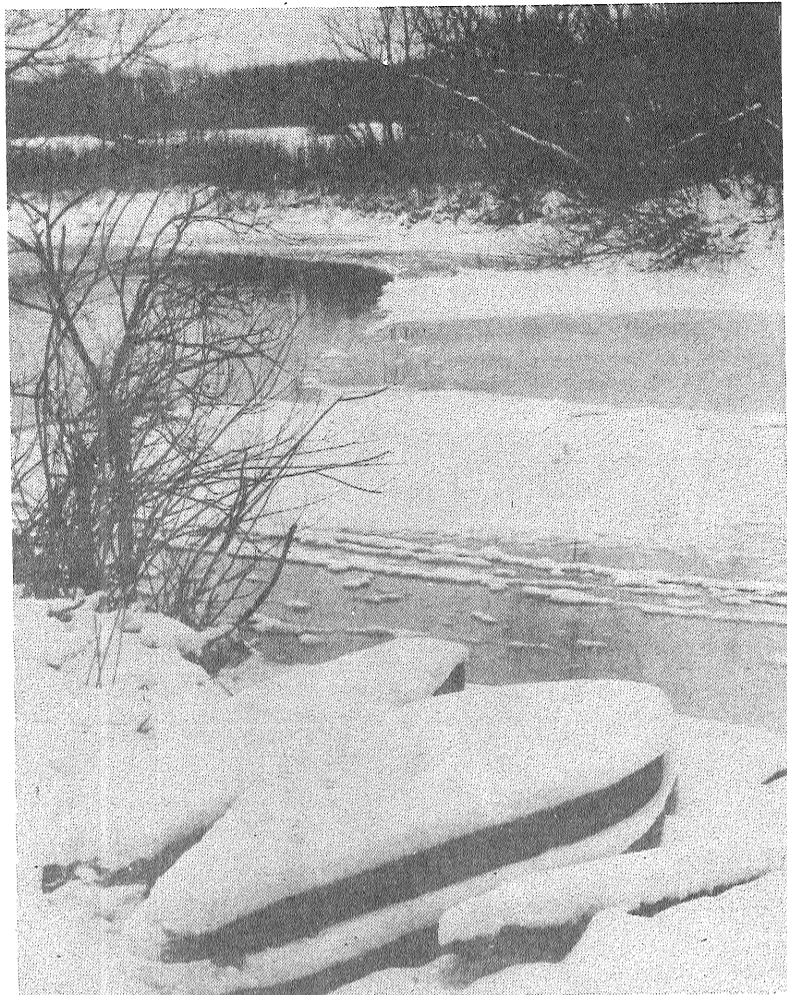
Novopoločkā. Pusotru gadu bez pasēs nodzīvoja arī viņas meita J. Stoļarova. Tādas ģimenes tradīcijas nevajadzētu «īckopt».

Pēc reida otrajā dienā gan pilsetas izpildkomitejā, gan milicijas nodaļā leradās vairums aizturēto, lai nomaksātu sodu, sakārtotu mājas grāmatas un citus dokumentus. Tomēr divās stundās sastādītie 16 protokoli liecina, ka pasu režīma pārkāpēju Līvānos nav mazums un šādus reidus nāksies sistemātiski turpināt.

Padomju pasu sistēmas mērķis ir nodrošināt mūsu zemes pilsoņu tiesības, palielināt viņu atbildību par pienākumu izpildi pret valsti un sabiedrību, nostiprināt sociālistisko likumību un tiesisko kārtību. Taču — lai šī sistēma darbotos efektīvi, ikvienam iedzīvotājam jau stingri jāievēro tās prasības. Tieši tāpēc arī turpmāk katrs pasu režīma pārkāpējs jāsauc pie stingras atbildības.

G. GRŪTUPS

Vakars Dubnas krastos.

K. GAILUMA foto

Raiņa krāteris

Kādus nosaukumus piešķirt daudzajiem krāteriem, kalmiem, iepakām un citiem reljefa veidojumiem, ko izdevies atklāt uz tāliem debess ķermeņiem, palūkojoties uz tiem ar kosmisko lidaparātu palīdzību?

Pirmoreiz šī problēma radās pirms ceturtdaļgadsimta, kad padomju «Luna-3» nofotografēja Mēness attālāko, no Zemes, nekā neredzamo puslodi. Toreiz vēl tika turpinātas tradīcijas, kādas bija nosaukumu piešķiršanā Zemei pievērstās puslodes objektiem: jaunatklātie krāteri ieguva galvenokārt slaveni zinātnieku vārdus. Taču padomju un amerikāņu kosmiskie lidaparāti devuši iespēju aplūkot tuvplānā visas planētas, kas debesis redzamas ar neapbruņotu aci, kā arī visus šo planētu daudzumam lielos pavadoņus — apmēram pusotru desmitu. Un uz šiem debess ķermeņiem ir dažādi krāteri, iepakas utt.

Starptautiskā astronomu savienība nolēma krievu valodā nosaukt kosmosā iemūžināmo personvārdu, kā arī ģeogrāfisko nosaukumu loku. Piemēram, Saulei tuvākās planētas — Merkūrija — lielākos krāterus nolemts nosaukt par godu pasaulslaveniem dzejniekiem, rakstniekiem, gleznotājiem, komponistiem, mūziķiem.

Saskaņā ar šo lēmumu Merkūrija kartē tagad sastopams arī latviešu Tautas dzejnieka Raiņa vārds. Tas piešķirts kādam krāterim, kura diametrs ir 85 kilometri.

HUMORS UN SATĪRA

PRIEKŠNIEKS

Kurš gan no mums nav uzrunāts vārdā «priekšnieks»? Un kuram no mums gan nepatik vārds «priekšnieks»!

Un, galu galā, visi jau arī esam priekšnieki. Piemēram, savam slinkumam, plāpībai, muļķībai.

Priekšnieki.

MEKLĒ

Vajadzīgi šoferi, mūrnieki, krāsotāji, apkopējas, audējas. Vajadzīgi. Meklē. No gada gadā. Visos rajonos.

Bet ir arī tādās darbinieku kategorijas, kuras nemeklē. Bet darbā pienem. Un algu maksā: darba kavētāji, brākdāri, dzērāji...

A. BRIEDIS

Jaungada eglīšu mirdzumā

28. decembra vakaru mūsu pušes laudis pavadīja Zundānu tautas namā Jaungada sarīkojumā. Svētiskus kuplināja J. Raiņa Dailles teātra aktieri R. Ancāns un H. Kalniņš.

Par lielisku gaismas mūziku bija parūpējies Aivars Rudzāts — diskotēkas (tai nesēn piešķīra otro kategoriju) vadītājs. Viņa zināšanās, neatlaidību, darba prieku var tikai apbrīnot. Aivars ir atradis sev labus palīgus. Tāns Markots, piemēram, palīdz gaismas efektu radīšanā, mūcās vadīt diskotēkas informējošo daļu. Izrādās, ka gluži labi ar diskotēku dažreiz «kopā iet» folkloras ansambļa priekšnesums. Tautas nama vadītāja T. Jasinska vienmēr cenšas izdomāt un organizēt kaut ko vēl nebijušu, interesantu.

Sini sarīkojumā vairāk nekā citus gadus bija arī cilvēku masas. Tā mēs — jautri un saviesīgi aizvadījām veco gadu.

DZ. KĀRSEŅIECE

Vecā gada nogalē sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības aktu zālē pulcējās jaunieši. Priecīgā, pacīlātā svētku noskaņojumā izrotājam Jaungada eglīti. Un sākas mūsu vakars — karnevāls, kas vienlaicīgi bija arī aizvadītu gada darba apkopojums.

Vakara gaitā lika rezumēti komjauniešu un jauniešu brigāžu sacensības rezultāti. Uz vakaru bija uzaicināta Z. Mauriņa, kura nesēn atgriezās no tūrisma brauciena pa Grieķiju un Kipru. Viņa pastāstīja par kapitālistisko valstu jauniešu dzīvi, dalījās iespaidos par redzēto, rādīja suvenīrus.

Pēc tam raisījās rotaļas, atrakcijas, Jaungada joki. Darbojās gaismas mūzika. Notika konkurss par labāko masku.

I. PAVLOVICA

Pēc dažām dienām viss sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības kolektīvu organizēja Jaungada karnevālu. Mūsu darbinieki ieradās kuplā skaitā. Vakaru vadīja briopriļģas atturības veicināšanas biedrības rajona padomes atbildīgā sekretāre J. Eiduka.

Skatot jautrai mūzikai, tikām aicināti restorāna zālē. Mīrguļoja krāšņi uzposta egle, laistlīdās sveču gaisma. Uz galdiem — augļu kokteiļi, saldējums un kajija.

Rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neicgalis apkopēja mūsu apvienības paveikto, iepazīstināja ar turpmākajiem uzdevumiem, sveica mūs Jaunajā gadā. Runāja arī valsts tirdzniecības un patērētāju kooperācijas darbinieku, arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja S. Jakuļeva. Apsveikuma runas mijās ar dejām, konkursiem un atrakcijām. Darbojās laimes aka un loterija.

V. ZIMELE,

sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības arodkomitejas priekšsēdētāja

SESTDIENAS MOZAĪKA

OTTO ŠMITS UN LATVIJA

Šķiet, kāds gan var būt kopsakars starp mūsu pilsētu un visā pasaulē pazīstamo zinātnieku, polārpētnieku, sensacionālās «Čeļuskiņa» ekspedīcijas un dzejnieko polārstaciju organizētāju, Maskavas Valsts universitātes profesoru, pirmo no zinātniekiem, kam piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums — ar Otto Smitu?

Preiļos dzīvo cilvēki, kurus ar Otto Smitu vieno radniecības saites. Tās ir trīs viņa māsiņas — Elfrīda Slice, Gertrūde Sūmane un Elizabete Smite, kuras teicami pārzini Smitu — Ergļu dzimtas ģenealoģiju (Otto Smita māte — dzimusi Ergle), kuru ģimenes albumos ir daudz vienreizēju veclaiku uzņēmumu un kuru pašu atmiņa glabā zīmīgus sīkumus par slaveno brālēnu.

Par Otto Smita bērību zināms nedaudz, galvenokārt tikai pēc paša akadēmika fragmentāriem izteikumiem.

Viņš piedzimis 1891. gada 1. oktobrī Mogiļevas pilsētas rakstāmlieku veikaliņa pārdevēja ģimenē. Pilsētiņā pazīnas un veikala klienti brīnījās, kādēļ jaunais tēvs devis zēnam tik dīvainu vārdu. Smits bija cēlies no Kurzemes vāciešu dzimtas, bija to vāciešu pēctecis, kuri pārcēlās uz Baltiju pēc Katrīnas II pavēles, lai dibinātu šeit paraugsaimniecības. Apprecējis bija latvieti.

Otto Smita vectēvs no tēva puses Fridrihs Smits un vectēvs no mātes puses Fricis Erglis dzīvojuši kaimiņos netālu no Trepes stacijas (tagadējā Jekabpils rajonā). Trīs Smitu bērni apprecējuši trīs Ergļu ģimenes atvases. Tā abas dzimtas saradojušās cieši, jo arī tālākajās paaudzēs Smiti un Ergļi precējušies savā starpā. Tādējādi šodien Preiļos dzīvo trīs Otto Smita «dubultmāsiņas» — no tēva un no mātes puses (visas trīs — Jūlija Smita jaunākā brāļa Ernesta meitas).

Viens no vecā Fridriha Smita dēliem — Jūlijs, meklējot līdzekļus iztikai, apmetās Mogiļevā. Tolaik Latvijā zemes gabali netika sadalīti starp mantiniekiem kā pārējās cariskās Krievijas guberņās, bet pilnībā pārgāja vecākā dēla īpašumā. Otto Smita tēvs bija viens no jaunākajiem dēliem. Tirgošanās nekādu peļņu nedeva. Kur ņemt līdzekļus, lai izvestu savu pirm-

dzimto «laudis», dotu viņam izglītību?

1899. gada vasarā Smitu ģimene devās no Mogiļevas uz Baltiju. Protams, ceļojums nebija domāts, lai vectēvus un tēvočus iepazīstinātu ar mazdēlu, bet gan, lai lielajā ģimenes padomē izlemtu puisēna likteni. Lūk, kā tas aprakstīts M. Vodopjanova un G. Grigorjeva grāmatā «Stāsts par Ledus komisāru»: «Vectēva — mātes tēva muižā Otto viss ļoti iepatikās, bet vairāk par visu vectēvs pats: stalta auguma, spēcīgs, gluži kā vecais ozols, kas auga pie mājas loga. Neizlaidzams no mutes pašastītu izliektu pipi, vecais uzmanīgi vēroja astongadīgo zēnu, kas bija saviem gadiem pārlietu izstīdējis, vājiņš, ar brīnšķīgām gaiši zilām, dzidrām acīm. Viņš ilgi runājās ar saprātīgo mazdēlu.

Pēc vakariņām puisēnu sūtīja gulēt. Taču viņš nevarēja aizmigt. Sāka ieklausīties pieaugušo sarunās aiz dēļu starpsienas un negaidot izdzirda savu vārdu. Viņš sapņoja par skolu, kur jau skraidīja daudzi viņa Mogiļevas draugi, bet izdzirda pavisam ko citu. Viens no tēvočiem ieteica mācīt viņu par skroderi, cits — nodot kurpniekam par mācekli. Noklausījies visus šos padomus, ģimenes galva — vectēvs, britiņu klusējis, sacīja: «Zēns ir apdāvināts, jārikojas tā, lai viņš varētu mācīties. Vecāki vienīgi nespēj. Neviens no mums nav īpaši bagāts, bet vai tad kopus nevarēsim valdīt?» Patriarhālajā ģimenē vecākā

vārds bija likums. Puisēnam pavērās ceļš uz zintām.

Kā noskaidrots, šis mazliet patētiskais atstāts veidots (droši vien gan izpušķotā veidā) pēc paša Otto Smita un viņa māsas atmiņām. Taču Preiļos dzīvojošās Otto Smita māsiņas stipri apšaubā, vai «ģimenes apspriedē» tādā formā, kā tas aprakstīts zinātnieka biogrāfijā, vispār notikusi — par tādu viņas bērībā nekā neesot dzirdējus, un viņu ģimenē šādas jautājumus arī neesot bijis ierasts risināt tik svinīgā kārtā. Lai nu kā, bet pabalsts no Ergļu ģimenes Otto Smitam ir bijis.

Elfrīda Slice, Gertrūde Sūmane un Elizabete Smite atceras savu ievērojamo brālēnu kā studentu, jo māsiņas tajā laikā bijušas vēl bērni un viņu sakare ar nākamo zinātnieku bijusi ierobežota.

Otto Smita pedēja tikšanās ar Latviju saistās ar 1950. gadu, kad viņš bija jau nedziedināmi slims un nevarēja apmeklēt savas bērības vietas, pabija vienīgi Rīgā. Drīz pēc tam slimība pavisam piesaistīja viņu gultai, un 1956. gadā Otto Smita aizgāja mūžībā.

Var rasties jautājums, vai tas viss ir pietiekami nozīmīgs, lai to atcerētos un pētītu sīkumos? Otto Smita skolas gadi taču aizvadīti tālu no mūsu pusēs, un viņa mūža kulminācija iekrīt gados, kad Latvija bija atrauta no Padomju Krievijas, lielāku ietekmi uz Latvijas zinātni Smita nav atstājis. Tas viss ir tiesa, taču, domājot par Smitu, patēlā jāatceras arī tie strādīgie un redzīgie latviešu zemkopji, kas pavēra apdāvinātajam zēnam ceļu uz izglītību. Otto Smita «jauno dienu zeme» pa daļai bija tā pati, kas Raimim, ar kuru tēvu Krišjāni bija pazīstams Smita vectēvs. Kurš lai izsver, ko no bērības iespaidiem viņš paņēmis līdz savas tālās gaitās?

(Pēc LPSR ZA izdevuma «Zvaigznatā debess» materiāliem.)

RUNA PREIĻI

21. janvārī pulksten 12.40

PSKP XXVII kongresam — komjauniešu triecendarbs. Uzstājas LĻKJS rajona komitejas otrā sekretāre V. Jakimova. Demogrāfiskā situācija rajonā. Intervija ar civiltāvoķļa aktu reģistrācijas nodaļas vadītāju A. Loginovu.

Par ceļu satiksmes drošību. No autoinspektora bloknota.

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

19. janvāris — «Iemīļājusies», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 20. janvāris — «Liģava no Vuadilas», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 21. janvārī — «Balāde par drosmīgo bruņinieku Aivenho», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 22. janvārī — «Cilvēks ar akordeonu», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 23. janvārī — «Melno strazdu noslāpums», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 24. janvārī — «Hipo-droms», Odesas studija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. janvārī filmas sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

«ATPŪTA»

19. janvārī — «Reiz dzīvoja kapteinis», «Mosfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 20. janvārī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 21. janvārī — «Ketija», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21; 22. janvārī — «Iemīļājusies», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 23. janvārī — «Liģava no Vuadilas», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 24. janvārī — «Balāde par drosmīgo bruņinieku Aivenho», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. janvārī — «Cilvēks ar akordeonu», «Mosfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

TV Viļņa

19. JANVĀRĪ, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rīta vingrošana bērniem, 9.50 — Nedēļas atbalss, 10.25 — TV skolēniem. Mūsu valoda, 10.55 — Bērnu zīmējumu TV konkurs «Mana pasaule», 11.25 — Ģimenes žurnāls 12.00 — Reklāma, 12.15 — Koncertfilma, 12.50 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums, 13.20 — Rakstnieku tikšanās ar lasītājiem, 14.35 — Krievu tautas mūzikas instrumentu orķestra koncerts, 15.15 — Fakti un komentāri, 15.45 — PSRS čempionāts rokabumbā sievietēm, «Egle» (Viļņa) — «Automobilists» (Baku), 16.25 — TV lauksaimniecības darbiniekiem, 17.05 — K. Boruta, «Balta-raga dzirnavas». Kaunas Politehniskā institūta Tautas teātra izrāde, 18.15 — S. Baha koncerts klavierēm ar orķestri re minorā, 1. daļa, 19.35 — No filmotēkas fonda, 19.15 — Māksliniecības pasākums dalībnieku koncerts, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — «Labu nakt, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.45 — Lietuvas PSR Valsts prēmijas laureāta literatūras kritiķa A. Buča daļrāde, 22.30 — L. Spors. Koncerts vijolei ar orķestri, 22.50 — Zinas.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA APĀVU REMONTDARBŅNICA

veic šādus pakalpojumus: izdara nelielus steidzamus apavu remontus, vidējus un lielus apavu remontus, labo ādas izstrādājumus (somu, maciņu utt.) nelielus bojājumus (uzliek ielāpus, nomaina siksnīņas, rāvējslēdzējus).

Māmiņ, man atdevi savu vasaru Kopā ar ikdienas laimi. Mīlu vārdu un rūgtu asaru. Kuru nevaru aizmirst.

(Ā. Elksne) Izsakām dziļu līdzjūtību Regīnai Semajūnai sakarā ar MĀTES nāvi.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs

Nu mūža takās klusās, Kur tavas kājas sūnu mina, Kriet sēru skujas zaļās, Un draugu saime skumst.

(J. Grots) Izsakām dziļu līdzjūtību darba veterāna FRANCA MUIZNIEKA tuviniekiem sakarā ar VIŅA nāvi.

Preiļu rajona Dzīvokļu saimniecības pārvalde un arodbiedrības komiteja

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieciņi izdevumu un krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves un vēstules nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par studinājumu pieņemšanu — 22305, korektoriem — 21996.

Tir. 12 964 eks. (latv. val. 9383 eks., krievu val. 3 581 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 224040, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. iespiesti. Ofsetiespiedums. Pas. 37.